

en kommunal pligt at give undervisning til dem, der ønsker det.

Jeg ved ikke, om hr. Bendt Bendtsen er stødt på protester imod det indgreb i det kommunale selvstyre. Jeg ved jo, at hr. Bendt Bendtsen samtidig er byrådsmedlem og på den måde er tæt på. Jeg skal sige, at i hele den periode, jeg sad i et byråd, har jeg aldrig hørt nogen protester imod det indgreb i det kommunale selvstyre.

Jeg tror, man skal passe på med at gøre det kommunale selvstyre til et mantra, der dækker over ting, som ikke er tilfredsstillende, og det er ikke tilfredsstillende at have en situation, hvor så mange børn skal vente, som tilfældet er i dag.

Hr. Bendt Bendtsen spurgte også, om tolkningen af det principprogram, der hedder »Mennesket frem for systemet«. Jeg synes egentlig, det ligger i lige forlængelse af det slagord at give de mennesker større magt, end de har i dag. Giv de forældre, der ønsker en pasningsplads, en formel ret til at få den pasningsplads, og det er jo det, vi har argumenteret for.

Jeg skal så kvittere for fru Vibeke Peschardts indlæg. Jeg synes, det var meget regulært. Fru Vibeke Peschardt sagde direkte, at pasningsgarantien ikke kan nås. Jeg vil godt kvittere for ærligheden. Hun begrundede det med, at regeringen har et sparemål på 4 mia. kr., der skal nås, og tilføjede så: Det skal børnefamilierne så betale for i form af ventelister.

Men det er jo mere indviklet end som så. Jeg vil godt tilbyde fra SF's side, at i forhold til de kommende finanslovforhandlinger vil vi gerne hjælpe regeringen igennem med besparelser på 4 mia. kr. Vi vil oven i købet gerne gøre det i en situation, hvor vi leverer pengene, samtidig med at vi vil spare 4 mia. kr. til at sikre pasningsgarantien.

Det tilbud står åbent, når vi skal i gang med de kommende finanslovforhandlinger. Jeg håber, at regeringen forstår den melding, for så er vi nemlig dér, hvor sagen er reel, altså om man vil det her eller ikke vil det.

Hr. Tom Behnke holdt en tale under overskriften fuld brugerbetaling. Jeg antager, at hr. Tom Behnke er bekendt med, at det betyder, at vi får vuggestuetakster på mellem 5.000 kr. og 7.000 kr. om måneden. Jeg tror, det løser venteliste-problemet meget hurtigt – så vidt er jeg enig med Fremskridtspartiet – men på den måde, at vi næppe har andet end børn af fantastisk velhavende forældre, der fremover frekventerer vores vuggestuer.

Ellers synes jeg, det taler for sig selv. Der er meget langt fra Fremskridtspartiet til SF i de børnepolitiske standpunkter. Jeg vil ikke engang forsøge på at bygge bro. Det gælder også det grundstandpunkt fra Fremskridtspartiet, der hedder, at arbejdsløse børn skal negativt særbehandles og smides ud. Jeg synes, det er en fantastisk holdning til børn og for den sags skyld også til forældre, at børnepolitikken skal være afhængig af konjunkturforholdene i samfundet, og at børnene skal følge forældrenes vandring ud og ind af arbejdsmarkedet i dag-institutionssystemet.

Jeg vil i øvrigt gøre opmærksom på, at mange arbejdsløse har passet deres børn selv. Det er jo derfor, vi får problemer, når flere kommer i arbejde. Det er jo et udtryk for, at mange faktisk gør det, ellers ville vi ikke opleve den stigning i ventelisterne, vi oplever nu, begrundet i at mange som sagt har passet deres børn selv.

Jeg skal takke hr. Bruno Jerup fra Enhedslisten for støtten.

Jeg skal sige til fru Sonja Albrink, som gjorde noget ud af specielt spørgsmålet om den fysiske plads, børnene har. Jeg vil sige til fru Sonja Albrink, at det lige præcis er det, vores sidste del af dagsordenen er rettet imod, nemlig sikkerhed for, at vi ikke fortsat støver børn sammen som burhøns med pladsforhold, der er urimelige.

Vi har regler for, hvor mange kvadratmeter de ansatte skal have. Vi har ingen regler for, hvor mange børnene skal have. Når vi ved, at børns trivsel og sundhed er afhængig af, at de også har plads, så er det i hvert fald tankevækkende.

Jeg skal så runde af med fem konklusioner. Vi står i dag i en børnepolitisk situation, hvor regeringen begår et eklatant løftebrud. Vi hørte socialministeren sige, at regeringen ikke har afgivet noget løfte. Så ved jeg ikke, hvordan man afgiver løfter. Det er i hvert fald af hele befolkningen blevet opfattet således, at regeringen ved udgangen af 1995 vil sikre, at vi ikke længere har ventelister. Det er helt sikkert, og regeringens repræsentanter har ikke protesteret, når man fremlagde den tolkning.

Det er en eklatant fejlbedømmelse, hvis regeringen tror, at vi bevæger os imod en pladsgaranti – vi bevæger os væk fra en pladsgaranti. Jeg tør godt garantere, at når vi når udgangen af 1996 med de tal, der nu ligger, så står vi med ventelister på mellem 20.000 og 30.000. Regeringen har som mulighed for at nå sine mål om en plads-